

- b) nie przedstawiła wystarczających dowodów na to, że przesłanki określone w art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego zostały spełnione; dopuściła się także nadużycia władzy, a także popełniła oczywisty błąd w ocenie przy stosowaniu art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego w ten sposób, że oparła się nie na nieprawidłowych lub niewłaściwie zinterpretowanych okolicznościach faktycznych w celu wykazania, że przesłanki warunkujące zastosowanie przepisu art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego zostały spełnione; Rada zignorowała okoliczności faktyczne, na których istnienie skarżąca spółka zwróciła uwagę Komisji, a które to okoliczności Komisja zweryfikowała i nie podważyła ich prawdziwości na żadnym z etapów dochodzenia.
- 3) Zarzut trzeci, wedle którego:
- Rada naruszyła art. 2 ust. 10 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego w ten sposób, że:
- a) nie przeprowadziła uczciwego porównania pomiędzy ceną eksportową a normalną wartością; nie wykazała w sposób dostateczny różnic w czynnikach wpływających na wysokość i porównywalność cen; wbrew dotychczasowemu orzecznictwu nie wykazała istnienia asymetrii pomiędzy wartością normalną a ceną eksportową przy braku dostosowania w odniesieniu do zapłaconej prowizji; zignorowała informacje i dowody, na które skarżąca spółka powołała się w swej odpowiedzi na kwestionariusz oraz podczas wizyt weryfikacyjnych, w których wykazano, że spółka ICOF S także prowadzi działalność w zakresie sprzedaży na rynek krajowy; nie wskazała w sposób wystarczający powodów, dla których nie uwzględniła tych informacji i dowodów; tak czyniąc, dopuściła się oczywistego błędu w ocenie stanu faktycznego, a także nadużycia władzy; nie umotywowała w sposób dostateczny potrzeby dokonania dostosowania, co miało charakter dyskryminacji na szkodę skarżącej spółki;
- b) nie uniknęła podwójnego odliczenia zysku od ceny eksportowej; odliczyła najpierw marżę hipotetyczną w wysokości 5 % w odniesieniu do zysku spółki ICOF E zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, a następnie drugą marżę hipotetyczną w wysokości 5 % w odniesieniu do zysku spółki ICOF S, tym samym odliczając sprzeczną z zasadami rozsądku całkowitą marżę hipotetyczną w wysokości 10 % w odniesieniu do transakcji sprzedaży dokonanej w ramach grupy spółek, co w sposób oczywisty pozostaje w sprzeczności zarówno ze stanem faktycznym sprawy, jak i z praktyką właściwą dla tego typu operacji gospodarczych, czego Komisja, jako organ prowadzący dochodzenie, powinna była mieć świadomość; Rada popełniła zatem oczywisty błąd w ocenie stanu faktycznego w odniesieniu do zysku osiąganego w obrębie grupy spółek, a także zastosowała art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego w sposób błędny, mający charakter dyskryminacji oraz sprzeczny z zasadami rozsądku.
- 4) Zarzut czwarty, wedle którego:
- Rada dopuściła się naruszenia zasady dobrej administracji przy ocenie sytuacji skarżącej spółki. Rada zigno-

rowała informacje, dowody oraz argumenty, jakie zostały podniesione wobec Komisji w toku dochodzenia. Zamiast tego, Rada oparła się na formalnych fakturach, zapłaconych prowizjach oraz umowach rozpatrywanych w oderwaniu od właściwego im kontekstu, a to w celu sztucznego zawyżenia marginesu dumpingu stosowanego przez skarżącą spółkę. Komisja i Rada powinny były wykazać się większą starannością i bardziej rygorystyczną analizą przy wyciąganiu wniosków.

5) Zarzut piąty, wedle którego:

- zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem zasad równości i zakazu dyskryminacji. Poprzez dostosowanie ceny eksportowej skarżącej spółki, Rada stworzyła asymetrię pomiędzy ceną eksportową a wartością normalną tylko z uwagi na strukturę korporacyjno-podatkową skarżącej spółki. Co więcej, ze względu na tę strukturę skarżąca spółka ucierpiała z powodu podwójnego odliczenia hipotetycznej marży zysku. Obie sytuacje stanowiły przejaw dyskryminacji na szkodę skarżącej w porównaniu z innymi spółkami objętymi dochodzeniem, które ponoszą podobne koszty i w odniesieniu do których nie dokonano dostosowań.

(¹) Dz.U. L 343, s. 51.

Skarga wniesiona w dniu 17 stycznia 2012 r. — Bauer przeciwko OHIM — BenQ Materials (Daxon)

(Sprawa T-29/12)

(2012/C 80/39)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Erika Bauer (Schaufling, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Merz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: BenQ Materials Corp. (Gueishan Taoyuan, Tajwan)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie R 2191/2010-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: BenQ Materials Corp.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Daxon” dla towarów należących do klas 3, 5 i 10

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „DALTON” dla towarów i usług należących do klas 3, 5, 18, 25, 35, 41 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2012 r. — Piotrowski przeciwko OHIM (MEDIGYM)

(Sprawa T-33/12)

(2012/C 80/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Elke Piotrowski (Viernheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Albrecht)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie R 734/2011-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „MEDIGYM” dla towarów należących do klasy 10

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ decyzja Izby Odwoławczej została oparta o względy, w przedmiocie których skarżąca nie miała możliwości wypowiedzenia się, a także naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, gdyż w odniesieniu do zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego odmówiono przyznania ochrony na podstawie art. 154 ust. 3 i art. 37 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009, pomimo tego że nie zachodzą w jego przypadku podstawy wymienione w art. 7 ust. 1 lit. b) i w art. 7 ust. 1 lit. c).

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2012 r. — Herbacin cosmetic przeciwko OHIM — Laboratoire Garnier (HERBA SHINE)

(Sprawa T-34/12)

(2012/C 80/41)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Herbacin cosmetic GmbH (Wutha-Farnroda, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Eberhardt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Laboratoire Garnier et Cie (Paryż, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 listopada 2011 r. w sprawie R 2255/2010-1;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Laboratoire Garnier et Cie

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „HERBA SHINE” dla towarów należących do klasy 3

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy i słowny wspólnotowy znak towarowy oraz międzynarodowy znak towarowy „HERBACIN” dla towarów należących do klasy 3

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 42 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w chwili wydania decyzji w przedmiocie sprzeciwu w pierwszej instancji nie było już skutecznego żądania zgłaszającej dotyczącego przedstawienia dowodów używania; naruszenie art. 15 ust. 1 zdanie drugie lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, gdyż Izba Odwoławcza w sposób niezgodny z prawem przeoczyła okoliczność, że ze znakiem towarowym „HERBACIN”, na który powołano się w sprzeciwie wiążą się znaczne ilości eksportów a także naruszenie art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ dowody na używanie w odniesieniu do odbiorców na terytorium Wspólnoty zostały ocenione nieprawidłowo.